

NM.0002.5.2018

PROTOKÓŁ NR LI/2018
z LI Uroczystej Sesji Rady Miasta Sanoka VII kadencji,
która odbyła się w dniu 5.04.2018 r. od godz. 16⁰⁰
do godz. 18⁰⁰ w Sali Gobelinowej sanockiego Zamku
pod przewodnictwem Pana Zbigniewa Daszyka
Przewodniczącego Rady Miasta
oraz Wiceprzewodniczących Rady Miasta
Pana Romana Babiaka i Pani Agnieszki Korneckiej – Mitadis

Na ogólną liczbę 21 radnych w LI Uroczystej Sesji Rady Miasta Sanoka VII kadencji udział wzięło wg listy obecności 20 radnych.

1. Babiak Roman
2. Banach Krzysztof
3. Baszak Janusz
4. Bętkowski Ryszard
5. Daszyk Zbigniew
6. Drwięga Maciej
7. Herbut Adrian
8. Karaczkowski Ryszard
9. Kornecki Adam
10. Kornecka – Mitadis Agnieszka
11. Kot Wanda
12. Lewandowski Piotr
13. Lisowska Teresa
14. Osękowski Marian
15. Osika Jakub
16. Radożycki Łukasz
17. Rogowska – Chęć Grażyna
18. Ryniak Adam
19. Święch Witold
20. Wydrzyński Jan

Nieobecny radny (nieobecność usprawiedliwiona):

1. Wolanin Bolesław

Przewodniczący Zarządów Rad Dzielnic obecni na LI Uroczystej Sesji Rady Miasta Sanoka VII kadencji.

1. Małek Bogusława	- Rada Dzielnicy Posada
2. Osękowski Marian	- Rada Dzielnicy Wójtostwo
3. Sieczkowski Adam	- Rada Dzielnicy Błonie
4. Szul Krzysztof	- Rada Dzielnicy Śródmieście

Nieobecni (nieobecność usprawiedliwiona) Przewodniczący Zarządu Dzielnicy Zatorze Pan Paweł Hydzik, Przewodniczący Zarządu Dzielnicy Dąbrówka Pan Józef Kornecki, Przewodniczący Zarządu Dzielnicy Olchowce Pan Grzegorz Kozak.

Ponadto w LI Uroczystej Sesji Rady Miasta Sanoka udział wzięli: Burmistrz Miasta Pan Tadeusz Pióro, Zastępca Burmistrza Pan Edward Olejko, Zastępca Burmistrza Pan Stanisław Chęć, Skarbnik Miasta Pan Bogdan Florek, laureatka Pani Krystyna Chowaniec, laureat ks. dr Andrzej Skiba oraz zaproszeni goście.

Ad.1.

Otwarcie sesji.

Prowadzący posiedzenie Pan Zbigniew Daszyk otworzył LI Uroczystą Sesję Rady Miasta Sanoka. Powitał laureatów ks. dr. Andrzeja Skibę i Panią harcmistrz Krystynę Chowaniec, posła na sejm Pana Andrzeja Matusiewicza, posła na sejm Pana Piotra Babinetza, posła na sejm Pana Piotra Uruskiego, wicewojewodę podkarpackiego Panią Lucynę Podhalicz, wicemarszałka Województwa Podkarpackiego Panią Marię Kurowską, Honorowego Obywatela Miasta Sanoka ks. Prałata Feliksa Kwaśnego, Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dr. Stanisława Kułakowskiego, Burmistrza Miasta Pana Tadeusza Pióro, Zastępcę Burmistrza Pana Edwarda Olejko, Zastępcę Burmistrza Pana Stanisława Chęcia, Starostę Powiaty Sanockiego Pana Romana Koniecznego, wicestarostę Pana Wacława Krawczyka, Przewodniczącego Rady Powiatu Pana Waldemara Ocha, Wójta Gminy Sanoka Panią Annę Hałas, czcigodnych księży, siostry zakonne, samorządowców, przedstawicieli służb mundurowych, dyrektorów instytucji wojewódzkich, powiatowych i miejskich, właścicieli, dyrektorów zakładów pracy, rodzinę, przyjaciół, znajomych ks. Prałata Andrzeja Skiby oraz rodzinę, przyjaciół, znajomych Pani Krystyny Chowaniec, oraz wszystkich przybyłych gości na sesję.

Na podstawie listy obecności stwierdził, że na sali obrad jest odpowiednia ilość Radnych do podejmowania prawomocnych uchwał.

porządkiem obrad:

1. Otwarcie obrad.
2. Powołanie sekretarza sesji.
3. Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dla ks. dr. Andrzeja Skiby:
 - a. wystąpienie wnioskodawców,
 - b. odczytanie uchwały Rady
 - c. wręczenie aktu nadania.

4. Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dla Pani Krystyny Chowaniec:
 - a. wystąpienie wnioskodawców,
 - b. odczytanie uchwały Rady
 - c. wręczenie aktu nadania.
5. Wystąpienie laureatów oraz zaproszonych gości.
6. Wpis do księgi Honorowych Obywateli Miasta Sanoka.
7. Zamknięcie obrad sesji.

Do przedstawionego porządku obrad nie wniesiono uwag.

Ad. 2.

Powołanie sekretarza sesji.

Prowadzący posiedzenie Pan Zbigniew Daszyk powołał na sekretarza sesji radnego Pana Łukasza Radożyckiego.

Ad. 3.

Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dla ks. dr. Andrzeja Skiby.

a) wystąpienie wnioskodawców

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk poprosił o wygłoszenie laudacji wnioskodawcę Burmistrza Pana Tadeusza Pióro.

W imieniu Burmistrza laudację wygłosił Zastępca Burmistrza Pan Stanisław Chęć: Ks. dr Andrzej Skiba urodził się w Wesolej, gdzie ukończył tamtejszą szkołę podstawową. W 1966 r. zdał maturę w Liceum Ogólnokształcącym w Dynowie. Do przyjęcia sakramentu kapłaństwa kształcił się w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu, gdzie 17 czerwca 1972 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Pełnił posługę kapłańską w parafii św. Marcina w Krościenku Wyżnym w latach 1972-1974, następnie w parafii Trójcy Przenajświętszej w Krośnie w latach 1974-1982. Był kapelanem miejskiego Klubu Inteligencji Katolickiej w Krośnie. W latach 1982-1985 odbył studia z zakresu teologii duchowości na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie uzyskał tytuł doktora teologii. W latach 1985-1996 pracował jako wykładowca teologii duchowości i teologii moralnej oraz ojciec duchowny w macierzystym Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. Od 18 sierpnia 1996 roku do 1998 był proboszczem parafii św. Michała Archanioła w Kańczudze i dziekanem Dekanatu Kańczuga. 29 listopada 1998 r. został proboszczem Parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku, działającej w kościele pod tym wezwaniem, a w 2000 r. dziekanem Dekanatu Sanok I. Od czasów ukończenia studiów doktorskich jest Sędzią Sądu Metropolitalnego w Przemyślu, członkiem Instytutu Teologicznego w Przemyślu. Z mianowania ks. abpa Józefa Michalika pełni posługę diecezjalnego egzorcysty.

Za szczególny wysiłek duszpasterski w diecezji otrzymał tytuł prałacki i przynależność do kapituły brzozowskiej.

Zasługi dla parafii to m.in.:

- Budowa Kościoła w Stróżach Małych,
- Odnowienie polichromii w kościele farnym,
- Odnowienie wszystkich ołtarzy w kościele farnym,
- Wymiana więźby dachowej w kościele farnym,
- Upamiętnienie wydarzeń historycznych poprzez odsłanianie wielorakich miejsc i tablic pamięci.

Zaangażowanie dla miasta i społeczności lokalnej:

- Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Jana Grodka (10 lat),
- Wizytator katechetyczny dla szkół na terenie Dekanat Sanok I,
- Współorganizator Festiwalu im. Adama Didura,
- Przynależność do Rady Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku,
- Różnorakie prelekcje i wykłady na terenie miasta, w Sanockim Domu Kultury i Wyższej Uczelni,
- Współorganizator Światowych Dni Młodzieży w Sanoku,
- Pomoc potrzebującym, powodzianom, poszkodowanym – organizacja wielorakich zbiórek w parafii,
- Stała pomoc Schronisku św. Brata Alberta w Sanoku,
- Spotkania i współorganizacja z Urzędem Miasta, Radą Miasta: Wigilia na Rynku, Występy w Skansenie, Święto Wojska Polskiego,
- Współorganizacja 50-lecia Klubu Hokejowego w Sanoku,
- Rozkrzewianie Pamięci i Kultu św. Zygmunta Gorazdowskiego,
- Pomoc przy budowie pomnika św. Zygmunta Gorazdowskiego,
- Redaktor wielu artykułów do lokalnych i ogólnych czasopism i gazet,
- Organizator nawiedzenia w mieście figury św. Michała Archaniola z Gargano,
- Współorganizator kilku edycji Międzynarodowego Forum Pianistycznego,
- Organizator Festiwalu Piosenki Religijnej w Sanoku,
- Współpraca z placówkami opieki zdrowotnej – organizacja Światowych Dni Chorego,
- Współpraca z żołnierzami Armii Krajowej, kombatanami,
- Organizacja Festynów Rodzinnych,
- Redakcja Gazetki Parafialnej: „Góra Przemienienia”.

Niewątpliwie to co należy wyróżnić to ogromny wkład w kształtowanie moralne społeczności Miasta Sanoka – nie tylko poprzez posługę sakramentalną czy ogrom głoszonych kazań, homilii i Słowa Bożego w kościele parafialnym, które każdego dnia oddziałują na postawę obywateli miasta i okolic. Również wielkim atutem ks. dziekana jest Jego osobista postawa moralna i społeczna, która nigdy nie ukazała choćby odrobiny złego podejścia do spraw miasta i jego obywateli – zwłaszcza potrzebujących pomocy tak duchowej jak i materialnej. Ks. dr. Andrzej Skiba to

przede wszystkim pokorny człowiek, w którym pięknie ukazało się Chrystusowe kapłańskie powołanie – to jest Jego największe odznaczenie, z którego wszyscy korzystamy.

b) odczytanie uchwały Rady

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk odczytał Uchwałę Nr XLIX/421/18 Rady Miasta Sanoka z dnia 20 lutego 2018 r. na mocy której nadaje się ks. dr. Andrzejowi Skibie Obywatelstwo Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka.

c) wręczenie aktu nadania.

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk oraz Burmistrz Miasta Sanoka Pan Tadeusz Pióro wręczyli akt nadania Honorowego Obywatela Miasta Sanoka.

Ad. 4.

Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dla Pani Krystyny Chowaniec.

d) wystąpienie wnioskodawców

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk poprosił o wygłoszenie laudacji wnioskodawcę Burmistrza Pana Tadeusza Pióro.

W imieniu Burmistrza laudację wygłosił Zastępca Burmistrza Pan Edward Olejko: Krystyna Chowaniec dała się poznać w środowisku jako bardzo dobry nauczyciel historii, fachowiec do spraw oświaty (wizytator Kuratorium Oświaty) i społecznik (instruktor harcerski, komendant Hufca ZHP Ziemi Sanockiej, członek władz naczelnych ZHP). Jej zapał do pracy z młodzieżą, chęć niesienia pomocy, poczucie odpowiedzialności za młode pokolenie, kształtowanie poczucia tożsamości i patriotyzmu budzi powszechny szacunek. Pasja, pracowitość i sumienność są wyznacznikami jej służby jako harcerski wolontariusz od 30 lat, kiedy związała się z sanockim hufcem. Harcerze pod jej przewodnictwem biorą udział w wielu ważnych akcjach i wydarzeniach. Co roku upamiętniają m. in. rocznicę śmierci Andrzeja i Olgi Małkowskich, rocznicę wybuchu powstania styczniowego i warszawskiego, Dzień Katyński, święto Konstytucji 3-go Maja i Wojska Polskiego, Święto Niepodległości. Harcerze pod opieką komendantki Krystyny Chowaniec organizują również uroczystości rocznicowe związane z rozstrzelaniem 112 więźniów na górze "Gruszka", upamiętniają inne ważne rocznice historyczne. Sanoccy harcerze systematycznie uczestniczą w ważnych wydarzeniach narodowych. Uczestniczyli między innymi w otwarciu cmentarza w Miednoje, w uroczystościach rocznicowych w Porycku i Katyniu, brali udział w rajdzie Arsenał, byli na wyprawie Monte Cassino, gdzie pełnili służbę. Tam także dołączyli do słynnego rajdu "Honker", który przebiegał przez teren pola bitewnego.

Pełniąc funkcję komendanta hufca organizuje każdego roku wypoczynek dla dzieci i młodzieży, pełniąc również jako wolontariusz funkcję komendanta obozów i biwaków. Troszczy się o wszechstronny rozwój zuchów i harcerzy planując i koordynując liczne zadania. Pani Krystyna Chowaniec ukończyła wyższe studia magisterskie z przygotowaniem pedagogicznym na kierunku historia Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Przez wiele lat pracowała jako nauczyciel, m. in. w Szkole Podstawowej w Łętowni, w Tyrawie Solnej i w Sanoku. Była też przez dwa lata dyrektorem przedszkola w Łętowni. W 1996 roku Pani Chowaniec rozpoczęła pracę w Kuratorium Oświaty. W latach 1996-1999 roku sprawowała funkcję przewodniczącej Komisji Pamięci Narodowej przy Kuratorze Oświaty w Krośnie, a w okresie 2006-2010 pracowała w Zespole Wychowania Patriotycznego Kuratorium Oświaty w Rzeszowie. W 2013 roku przeszła na emeryturę. Ucząc historii, potrafiła na tyle zainteresować uczniów tym przedmiotem, że jej wychowankowie wielokrotnie stawali na podium w konkursach historycznych. Pani Krystyna Chowaniec pełniła, i w dalszym ciągu pełni wiele funkcji społecznych, m.in. była członkiem Rady Naczelnej ZHP (2009-2011), przewodniczącą Komisji do Spraw Kontaktów Zewnętrznych Rady Naczelnej ZHP (2011-2013), członkiem Centralnej Komisji Rewizyjnej ZHP (od grudnia 2013 - 2017), szefem Zespołu Kadry Kształcącej Chorągwi Podkarpackiej (1997-2014), komendantem Hufca ZHP Hufca Ziemi Sanockiej im. ks. hm. Zdzisława Peszkowskiego (1992-2007 i od listopada 2011 – do chwili obecnej). Od 2011 roku jest prezesem Stowarzyszenia Wychowawców "Eleusis", zaś od marca 2016 r. - prezesem Koła Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej w Sanoku.

Jest autorką wielu publikacji o tematyce pedagogicznej, historycznej, patriotycznej.

Jej osiągnięcia to m.in.:

- opracowanie kilku publikacji: *Książd Prałat Harcmistrz Zdzisław Jastrzębiec Peszkowski – Patron Sanockich Harcerzy* (2009); *Dęby Pamięci w Sanoku* (2010); *100 lat sanockiego harcerstwa* (2011).
- spisanie i przygotowanie do druku wspomnień kuriera Związku Walki Zbrojnej – AK – Jana Łożańskiego („Orzeł z Budapesztu” – 2012),
- umieszczenie tablicy upamiętniającej Ks. Zdzisława Peszkowskiego na grobowcu rodzinnym w Sanoku (23.08.2008),
- ustawienie Krzyża Pamięci Ofiar Polskiej Golgoty Wschodu na sanockim cmentarzu (10.11.2008)
- umieszczenie tablicy upamiętniającej Zbigniewa Czekańskiego, z-cy komendanta Hufca Harcerzy w Sanoku, dowódcy Harcerskiej Kompanii Obrony Lwowa w 1939 roku,
- posadzenie 26 Dębów Pamięci w Sanoku, w ramach programu „Katyń ... pamiętajmy” (2009, 2012),
- umieszczenie w miejscu dworu w Żubraczem tablicy dla upamiętnienia Jadwigi z Gedroyciów Kociatkiewicz, która prowadziła punkt przerzutowy na trasie kurierskiej „Las”,
- opracowanie i umieszczenie na stronie www.trasakurierskala.pl

informacji o trasie i ludziach z nią związanych,

- organizacja uroczystości patriotycznych, sesji popularnonaukowych, spotkań ze świadkami historii; rajdów „Szlakiem kurierów beskidzkich ZWZ – AK”,
- organizowanie wyjazdów młodzieży harcerskiej na ważne uroczystości: 70 rocznica Zbrodni Katyńskiej (6 osób – wyjazd do Katynia w 2010 r.), 70-lecie bitwy pod Monte Cassino (2014 r. 35 osób z sanockiego hufca); 70 rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego (udział 20 osób w uroczystościach w Warszawie).

W uznaniu zasług została doceniona licznymi odznaczeniami i wyróżnieniami branżowymi, miejskimi i państwowymi.

e) odczytanie uchwały Rady

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk odczytał Uchwałę Nr XLIX/422/18 Rady Miasta Sanoka z dnia 20 lutego 2018 r. na mocy której nadaje się Pani Krystynie Chowaniec Obywatelstwo Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka.

f) wręczenie aktu nadania.

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk oraz Burmistrz Miasta Sanoka Pan Tadeusz Pióro wręczyli akt nadania Honorowego Obywatela Miasta Sanoka.

Ad.5.

Wystąpienie laureatów oraz zaproszonych gości.

Ks. dr Andrzej Skiba poinformował: Padło tutaj pod moim adresem ogromnie dużo słów, które przez lata mojego kapłaństwa w jakiś sposób się nawarstwiały i dlatego też dziękuję za ten trud, nawet wyszukania tego wszystkiego, co wydarzyło się w ciągu moich prawie 46 lat kapłaństwa, a więc to bardzo wiele.

Skoro stoję w tym miejscu to chciałbym nawiązać tylko do dwóch wątków, bo te wątki mojego życiorysu przez Pana Burmistrza Chęcia zostały tak szczegółowo przedstawione, że do nich wracać nie będę, ale nawiąże do swojego pochodzenia. Pochodzę bowiem z wioski, z Wesolej, pięknie brzmiąca nazwa, którą bardzo sobie cenię, to pochodzenie chłopskie, dlaczego? Za chwilę wytłumaczę, tym samym przywołam na pamięć swoich rodziców, którzy mnie wiele nauczyli z tego, czym dziś mogę się dzielić i dlatego zacytuję w tym miejscu taki wyjątek z pewnej powieści Juliana Kawalca na temat wioski.

To wielkie wyróżnienie dla mnie i zaszczyt, skoro znalazłem się w gronie tak dostojnych wyróżnionych obywateli. Kiedy w 1999 roku wraz z obecnym tu Panem Przewodniczącym Daszykiem jeździliśmy do Rzymu woząc dyplom Honorowego Obywatela Wolnego Królewskiego Miasta Sanoka dla Ojca Świętego Jana Pawła II, to kiedy dziś stoję w tym miejscu i sobie tak myślę, jak to się można porównywać z Janem Pawłem II, to człowieka nogi się trzęsą i głos tak samo, onieśmielenie

wielkie. Ale jednocześnie też kiedy wspominam innych wielkich Obywateli, chociażby księdza Peszkowskiego, kiedy wspominamy również Pana dr. Kułakowskiego, ks. prałata Feliksa Kwaśnego, to ten czas człowiek sytuuje się w odpowiednim miejscu, w odpowiednim szeregu. Tak więc, to jest wielkie wyróżnienie, jednocześnie zobowiązanie, zawsze tak traktuję, jeżeli przychodzi dla mnie zobowiązanie.

I teraz wrócę do Juliana Kawalca *„Za moich chłopięcych lat ziemia była czymś takim wielkim, takim ważnym, drogim, decydującym o życiu, ona była na ołtarzu wartości. Mój dziadek kiedy przystępował do orki to zachowywał się jak w kościele, klękał, żegnał się, do mnie mówił klęknij, przeżegnaj się. Mnie ziemia została na zawsze dana w całej areoli, ona trzymała przy życiu, należała jej się wzajemna miłość, ja sobie dziś nie wyobrażam obfitych plonów, dobrych zbiorów bez elementów uczucia pracy na roli, bez serdecznego zaangażowania. Samymi maszynami, racjonalną organizacją, techniką, ekonomicznymi zobowiązaniami wobec państwa, nie stworzy się obfitego i życiodajnego chleba, jeżeli zabraknie przeżycia, przywiązania, nawet swoistego przeżycia artystycznego”*. Mogę powiedzieć, że za taką wioską tęsknię, za jej ludową kulturą, religijnością, bezpośredniością, okazją do wspomnień z lat minionych.

Tak się składa, że całe moje życie kapłańskie, to właściwie poza Krościenkiem Wyżnem gdzie byłem 2 lata, to pobyt w miastach. I jako, że lubię poezję m.in. księdza Twardowskiego to zacytuję jego odejście z wioski do miasta, On w takim dwuwierszu oddał to w takich słowach *„Pora odejść żal tając jak iskry niezgasłe że mnie ze wsi zabrali by pokrzywdzić miastem”*. On tak pisał, chcę jednak tu powiedzieć bardzo wyraźnie, że nie jestem pokrzywdzony miastem w żaden sposób, wręcz przeciwnie, jestem przez miasto uhonorowany, ale właśnie to mi się na frunęło.

Jeszcze to co nigdy nikomu nie mówiłem, może tylko najbliższemu, kiedy ks. arcybiskup Józef Michalik po śmierci ks. prałata Mariana Burczyka, wezwał mnie do siebie proponując mi objęcie Sanoka to powiedział mi tak *„tam w Sanoku takim wielkim patriotą, który ożywił ducha patriotyzmu był, jest ks. prałat Sudoł, dlatego też musisz to kontynuować, musisz o tym pamiętać, żeby tego nie zatracić”*. To mi pozostało w pamięci i to trwa. Chociaż wtenczas kiedy ks. prałat Adam Sudoł był proboszczem to jeszcze wszystkich takich uroczystości nie było, jak Dzień Żołnierza Wyklętego, Żołnierzy Niezłomnych, tych uroczystości teraz przybywa coraz to więcej, ale widzę, że ten duch patriotyzmu on w dalszym ciągu trwa i dzięki temu, że włącza się miasto, powiat, włączają się różnego rodzaju organizacje, nie mówiąc już o harcerzach, których nigdy nie brakuje na tego rodzaju uroczystościach.

Raz jeszcze dziękuję za to wyróżnienie, dla mnie naprawdę niespodziewane, bo dzisiaj to już jestem ochłonięty, ale wtenczas kiedy się dowiedziałem to rzeczywiście byłem bardzo zaskoczony. Także również dziękuję wszystkim, którzy tu przybyli, których Pan Przewodniczący wymieniał na samym początku, czuję się przez to samo bardzo zaszczycony i z serca dziękuję.

Pani Krystyna Chowaniec poinformowała: Zacznę od gratulacji dla ks. prałata Andrzeja Skiby, bo naprawdę jest to wielka radość, że taka postać została tak pięknie doceniona. Z całego serca gratuluję w imieniu harcerzy z Sanockiego Hufca.

Bardzo dziękuję Panu Burmistrzowi, Panu Przewodniczącemu, Państwu Radnym za to, że dostrzegli moją pracę i że tak wysoko uhonorowali moją działalność. Czuję się trochę zażenowana, bo przy moim osobistym odczuciu, to ja sobie spokojnie pracuję, realizuję swojej zainteresowania, mam z tego ogromną satysfakcję. I powtórzę tutaj trochę nieskromnie za Józefem Piłsudskim, który mówił, że „tyle rozkoszy ma w tym co tworzy, że nie może być mowy o zasłudze”, i ja też tak się czuję. Ale jest to niezwykła okazja, ażeby też spojrzeć trochę wstecz, w jakimś sensie podsumować swoje życie, chociaż mam nadzieję, że Bóg pozwoli jeszcze wiele lat pracować, i ten tytuł jest to wielkie zobowiązanie. Jakie refleksje nasunęły mi się kiedy się zastanawiałam co powinna powiedzieć? Pierwsza sprawa to, że mam wielkie szczęście, to niesamowity dar, że mogę żyć w tak pięknym wolnym kraju, w tak pięknym mieście i wśród tak dobrych, życzliwych ludzi, to jest naprawdę wielki dar. A druga refleksja, że naprawdę w życiu jest ważne to, co się robi dla innych, nie dla siebie, to tylko daje satysfakcję. Trzecia refleksja, że rzeczy ważne wymagają trudu, wymagają zaangażowania, nie da się niczego zrobić bez pasji, bez emocji, jak się człowiek cały temu dziełu nie odda, bo po prostu inaczej się nie da.

Ja nie jestem sanoczanką z urodzenia, w tym mieście mieszkam od roku 1983, ale bardzo szybko Sanok stał się moim miejscem na ziemi. Dlatego, że tego miasta uczyli mnie niezwykli ludzie, uczył mnie śp. druh harcmistrz Czesław Borczyk, uczyli historycy tacy jak mój pierwszy dyrektor tutaj w Sanoku Pan Andrzej Brygidyn, czy Pan Edward Zając, z którym łączyła mnie wielka przyjaźń. Miłości do Sanoka uczył mnie przede wszystkim nasz patron ks. harcmistrz Zdzisław Peszkowski, to On właśnie powiedział, kiedy ostatni raz widzieliśmy na OIM w Aninie, kiedy wiedział już, że wracam do Sanoka, powiedział takie słowa „*przekaż moją miłość Sanokowi*” i ja tych słów do końca życia nie zapomnę i nie zapomnę tamtych emocji, to były niezwykle słowa, to ostatnie słowa ks. Peszkowskiego. Uczyli mnie Sanoka także wszyscy instruktorzy, harcerze Sanockiego Hufca, bo kiedy poszłam na pierwszą zbiórkę drużynowych to poczułam się tak w Sanockim Hufcu jak w przedwojennych opowiadaniach, o przedwojennym harcerstwie mojej mamy, jak w harcerstwie, które znałam z książek. To nie jest przypadek, że z tego Hufca wyszedł Naczelnik Związku Harcerstwa Polskiego druh Paćławski, który w roku 1990 został wybrany naczelnikiem i który przywrócił harcerstwu przedwojenną rotę, przedwojenne prawo, przedwojenne przyrzeczenie i spowodował m.in., że Związek Harcerstwa Polskiego został przyjęty do międzynarodowych struktur skautowych. To nie był przypadek.

Sanockie harcerstwo dzięki temu, że tutaj pracowali tacy ludzie jak druh Borczyk i cała grupa seniorów było bardzo inne od tego harcerstwa, które było w innych miastach Polski i ja zawsze to będę powtarzać.

Pragnę podziękować wszystkim, którzy przez te lata mnie wspierali, bo te wszystkie działania to by się nie dało zrobić samej. Dziękuję instruktorom z Sanockiego Hufca z druhem harcmistrzem Markiem Skórką na czele, dziękuję wszystkim instruktorom. Dziękuję młodzieży harcerskiej, która zawsze jest wspaniata, to o niej powiedział św.

Jan Paweł II, że jest wielkoduszna, szlachetna i altruistyczna, tak właśnie się wyraził dając niezwykle celną definicję skautingu i harcerstwa. Dziękuję wszystkim, którzy przez te lata wspierali moją pracę, wspierali moją pasję i dziękuję władzom powiatowym, miejskim, wszystkim instytucjom, bo harcerstwo nie ma dotacji państwowych, więc my musimy liczyć tylko na życzliwość innych ludzi. Bardzo wszystkim dziękuję. I dziękuję za to, że udało nam się zrobić kilka fajnych rzeczy. Dziękuję za Dęby Pamięci, za Krzyż Golgoty, za te wyprawy zagraniczne, gdzie harcerze mogli uczestniczyć w takich ważnych wydarzeniach, dziękuję za 15 edycji Bieszczadzkiej Biesiady Literackiej pamięci Jerzego Harasymowicza, za 29 edycji akcji ekologicznej „Florek”, bo to wszystko robimy razem. Dziękuję Wam. I dziękuję mojej rodzinie, tutaj jest mój tato, którego pasję społecznikowską odziedziczyłam, a już ma 94 rok życia i 11 listopada 2017 roku w Czarnej odsłaniał tablicę poświęconą ofiarą UPA. Dziękuję mojemu rodzeństwu i dziękuję moim dzieciom Roksance, której tu niestety nie ma, Kasi, Markowi. Dziękuję Wam wszystkim. I proszę o dalsze wsparcie, bo przed nami mnóstwo pracy, ten rok tak niezwykle, rok 100-lecia Odzyskania Niepodległości, ale także 100-lecia urodzin naszego patrona i ogłoszony przez senat Rok Harcerstwa. Mamy tyle pracy, dlatego też bardzo proszę wszystkich o wsparcie. A Państwu, którzy zaszczylili tą uroczystość swoją obecnością z całego serca dziękuję. Szczęść Nam Boże. Czuwaj.

Burmistrz Pan Tadeusz Pióro wygłosił laudację:

Czcigodny, Drogi Księżu Prałacie Andrzeju !

Jest w życiu człowieka wiele dróg, które Stwórca daje mu do wyboru. Niewiele zostawia pomocnych wskazówek, które pomimo wkładanego trudu i wysiłku nie zawsze udaje się odnaleźć i zrozumieć. Nawet jeśli obrana droga okazuje się być właściwą nie oznacza to, że dotrzemy nią do celu, że nie zbłądzimy, nie zgubimy jej. Nawet najprostsza droga przez życie nie jest wolna od prób, upadków, przystanków i rozdroży. Dlatego tak bardzo cennym jest znalezienie dobrego przewodnika. Kogoś, kto swoim życiem zaświadcza, że zna właściwy szlak i umie go pokonywać. Zarazem jest człowiekiem mądrym, życzliwym, otwartym na ludzi, budzącym zaufanie i umiejącym jako przewodnik służyć.

Sanok, ma to ogromne szczęście, że przed dwoma dekadami zawędrował tutaj, do miasta u stóp Bieszczadów, stając się kapłanem naszej społeczności, niezwykle człowiek, który spełniał wszystkie oczekiwania, jakie można mieć w stosunku do duchowego przewodnika. Postać obdarzona charyzmą, ogromną wiedzą i mądrością, a przy tym ujmującą osobowością, ciepłym charakterem, serdecznością w relacjach międzyludzkich oraz dużym doświadczeniem życiowym. Jednocześnie jest to osoba nad wyraz skromna, a zarazem pełna życzliwości, cierpliwości i empatii.

Wszyscy, którzy potrzebowali wsparcia, niezależnie od tego czy materialnego, czy duchowego, po spotkaniu z księdzem prałatem wychodzili nie tylko usatysfakcjonowani okazaną pomocą, ale też ujęci niezwyklej osobowością tego duszpasterza.

Zawdzięcza mu wiele również parafia i miasto. Zaangażowanie i poświęcenie, z którym pracuje daleko wykracza poza nałożone nań obowiązki. Jest zarówno managerem, jak i duszpasterzem, naukowcem i literatem, społecznikiem i powiernikiem, a jednocześnie i przede wszystkim wspianiałym przewodnikiem dusz.

Nie ma bodaj spraw i sfer, w które nie angażowałby się, nie uczestniczył i nie wspierał z poświęceniem i oddaniem.

Tą osobą jest właśnie Ksiądz dr Andrzej Skiba – nasz „Honorowy Sanoczanin!”.

Szanowna Pani, Droga Druhno Krystyno!

Pozwalam sobie na zwrócenie się do Pani słowami: „Droga Druhno!” gdyż w sanockim pejzażu na zawsze pozostaniesz jako pełna uroku, sympatyczna i jakże miła harcerka – instruktorka, której skromną posturę i osobowość dopełnia niemniej skromny, szary harcerski mundurek. Stał się on na twoich ramionach niczym szata mnicha, która już z daleka zaświadcza, że jej właściciel pełni odpowiedzialną, trudną lecz dobrowolną służbę.

I to chyba najlepiej charakteryzuje Twoją osobę. Zawsze służyłaś, służysz i jesteś gotowa służyć: krajowi, regionowi, miastu, prawdzie, a chyba najbardziej sanockiej młodzieży. Twoje życie związane jest bowiem z pracą wychowawczą i edukacyjną, zarówno zawodową i społeczną, której głównymi beneficjentami są ludzie młodzi. Im jako nauczycielka i instruktorka opowiadałaś o historii, uczyłaś poszanowania dla kultury, rodzimej tradycji, przeszłości i spuścizny, którą zostawili nam przodkowie. Dzieje Ojczyzny – tej małej i tej wielkiej, dawałaś poznać swoim uczniom nie tylko w historycznej sali, ale też w terenie; mieście, lesie, górach tak, aby umieli odnajdywać, czytać i rozumieć ślady minionych dziejów. Nauczyłaś młodość rozważli, szacunku i pracy dla innych. Ukazałaś wzniosłe ideały, dla których warto pracować i żyć. Pokazałaś jak ku nim podążać, jak je osiągać, chronić i pielęgnować dla następnych pokoleń Polaków.

Dziś, dla każdego niemal sanoczanina jest Pani Komendant, symbolem oddanego wychowawcy, wspianiałego nauczyciela, wielkiego patrioty, tak jak ludzie, których pamięć budzisz, przywołujesz i upowszechniasz. Dzięki Twojej pracy nigdy nie zostaną zapomniani lokalni żołnierze Armii Krajowej, ofiary zbrodni katyńskiej, beskidzcy kurierzy i inni bohaterowie tej ziemi, a zwłaszcza ks. harcmistrz Zdzisław Peszkowski.

Dlatego dzisiaj z przyjemnością i wzruszeniem, gratuluję Pani Krystyno, tego jakże zasłużonego przez Panią tytułu – Honorowego Mieszkańca Miasta Sanoka”.

Burmistrz Miasta Pan Tadeusz Pióro dodał: Do tych życzeń moich dołączone zostały również życzenia od Pana Marszałka Sejmu RP, które były skierowane na ręce Burmistrza, jak również na ręce Pana Przewodniczącego z wyrazami uznania dla dwóch osób, które tutaj biorą udział i są Honorowymi Obywatelami.

Posel Pan Piotr Uruski poinformował: Szanowni Honorowi Obywatele, Drodzy Państwo, jest mi niezmiernie miło, że jako poseł Ziemi Sanockiej mogę tu być z Wami i cieszyć się tą wspaniałą uroczystością, bo nie zdarza się to co dzień, żeby osoby zostawały Honorowymi Obywatelami Miasta Sanoka. Ten tytuł przyznawany jest w Sanoku od 1867 roku do 1939 roku i później z przerwą od 1990 roku. Trzeba powiedzieć, że wśród Honorowych Obywateli Miasta Sanoka jest marszałek Józef Piłsudski, jest papież Jan Paweł II, jest Agenor Gołuchowski, Kazimierz Badeni, jest wiele innych zacnych postaci i dzisiaj Wy Państwo również wpisujecie się w ten naprawdę piękny, wspaniały sanocki pejzaż tych wszystkich ludzi, którzy są zasłużeni dla miasta Sanoka i którzy są Honorowymi Obywatelami Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka. Dziś symbolicznie przechodzicie do historii tego miasta, bardzo serdecznie Wam tego gratuluję, bardzo się z tego cieszę i myślę, że wszyscy się cieszymy. Jest pośród nas kilku posłów, jest Pani Marszałek, Pani Wojewoda, Burmistrz, cała Rada Miasta, jest tyle wspaniałych osób, jest z nami Pani Wójt również, to świadczy o tym jak bardzo Was szanujemy i jak wielkie jest to dla nas, dla Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka i Rady Miasta, a także Burmistrza, wyróżnienie. Bardzo się z tego cieszę. Raz jeszcze gratuluję. To bardzo fajnie, że tak wspaniali ludzie, jak Ksiądz Prałat, jak Pani Krystyna Chowaniec znaleźli się w tym wspaniałym gronie Honorowych Obywateli Miasta Sanoka.

Tato Pani Krystyny Chowaniec poinformował: To co się stało w tych Bieszczadach, bo ja jestem Zrędy Sokolski i dzieci moje wychowane są tu w Bieszczadach, ale są wychowane Bóg Honor Ojczyzna i dzisiaj mamy efekty, mam czworo dzieci, które wszędzie są bardzo grzeczne, szanowane, druga córka jest też po studiach historycznych. Serdecznie dziękuję władzy za ten tytuł dla mojej córki. Cieszyłaby się bardzo moja żona kochana. Ja jako żołnierz Armii Krajowej 1942 roku i dla tego nie chcę dużo mówić. Ale za to wszystko bardzo wszystkim dziękuję.

Posel Pan Andrzej Matusiewicz poinformował: Szanowni Państwo, Honorowi Obywatele Miasta Sanoka, Panowie Posłowie, Pani Wojewodo, Pani Marszałek, Panie Przewodniczący Rady Miasta wraz z Radnymi, Panie Burmistrzu wraz z Zastępcami, Panie Przewodniczący Rady Powiatu wraz z Radnymi, Panowie Starostwie, Szanowni Państwo Gdy dostałem to zaproszenie i przeczytałem wniosek Pana Burmistrza, zarówno wniosek dotyczący Pani Krystyny Chowaniec, jak i wniosek dotyczący ks. prałata Andrzeja Skiby, to pomyślałem, że nie może być piękniejszej postaci tutaj w Sanoku w roku 100 rocznicy Odzyskania Niepodległości do promowania takich postaci, do promowania osób zasłużonych dla społeczności lokalnej, które tutaj przez wiele lat pracowały. Oczywiście, tutaj Pani Krystyna, która jest przykładem nauczyciela historii, jak należy uczyć historii, bo Pani Krystyna nie tylko znakomicie przygotowywała uczniów mając wielu laureatów, z tego co przeczytałem, ale również w sposób taki żywy uczyła tej historii, bo organizowała wyprawy uczniów na miejsca bardzo szczególne dla naszej historii jak Miednoje, Katyń, Monte Casino. I również ta druga pasja, bo pierwsza to na pewno zawód nauczyciela, ale ta druga to harcerstwo, to piękny przykład dziedzictwa założycieli

naszego harcerstwa, małżonków Olgi i Andrzeja Małkowskich, i również chcę podziękować za to, że Pani przed laty zainicjowała tutaj upamiętnienie tablicą tych naszych patriotów założycieli Związku Harcerstwa Polskiego .

Księżę Dziekanie, ja tak sobie pomyślałem, że poznałem bliżej księdza jako senator, ale uprzytomniłem sobie, że w czasach gdy ksiądz był wikarym w mojej macierzystej parafii Przenajświętszej Trójcy w Krośnieńskiej Farze, to zdarzyło mi się słuchać, wprawdzie rzadko, bo to był okres studiów, pozostawały ferie i wakacje, i słyszałem w mojej rodzinie, że warto iść na mszę gdy ksiądz wikary Skiba ma kazania, bo te kazania w jakiś sposób były tak przekazywane, że trafiały do serc wiernych i te prawdy, które ksiądz głosił były taką emanacją duszpasterstwa i postawy księdza jako kapłana. I później również ta działalność jako profesora wykładowcy w Seminarium Przemyskiem, jako sędziego Sądu Metropolitalnego. I ten okres 20 lat, wydawałoby się, że to tak niewiele, ale jaka różnorodność działań, dbanie o te podstawy materialne kościoła, zabiegi przez w zasadzie funkcjonowania tutaj jako księdza dziekana o poprawę tych warunków materialnych w kościele, ciągle nieustające renowacje, ale również inicjatywy, włączenie się w te lokalne tutaj sanockie inicjatywy jako współorganizator festiwalu im. Adama Didura, jako współorganizator festiwalu pieśni religijnej, aż nawet po klub hokejowy, więc takie rozległe zainteresowania. Oczywiście działalność charytatywna, wspomaganie Caritasu itd.

I myślę, że obie te postacie, Państwo, Honorowi Obywatele Miasta Sanoka, jesteście tutaj najlepszym przykładem jak można pięknie działać na rzecz małej ojczyzny. I w imieniu własnym chciałbym bardzo serdecznie podziękować.

Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego Pani Maria Kurowska poinformowała: Szanowni Państwo, Szanowni Laureaci, Honorowi Obywatela Miasta Sanoka, jacy Wy piękni jesteście, naprawdę piękni. I pragnę pogratulować właśnie tej Waszej urody, tego że jesteście piękni miłością do Pana Boga, ojczyzny, do ludzi, których spotkaliście, do ludzi, z którymi zamieszkaliście, wśród których pracujecie. Jestem naprawdę szczęśliwa, że mogę dzisiaj uczestniczyć w tej cudnej uroczystości, bo zarówno Księdza Prałata, jak i Druhnę, znam od kilku, czy może nawet kilkunastu lat. I zawsze gdy myślę o harcerstwie to właśnie jako wzór mam Druhnę na myśli, że to taki wzór harcerza i wzór człowieka, który potrafi się angażować bez reszty. Gratuluję tutaj Panu tatusiowi, tak cudnej córki i w ogóle wszystkich dzieci, o których mówił, że tak pięknie się sprawdzają w życiu.

Szanowni Państwo, taka uroczystość to zawsze też jakieś święto dla środowiska, ale to, że Państwo tak pięknie pracujecie dla Sanoka, to nie tylko dla Sanoka, to również dla Województwa Podkarpackiego, bo cokolwiek dobrego zdarzy się w Sanoku to jest to też element naszej chwały Podkarpackiej. I dlatego też bardzo serdecznie pragnę podziękować za piękne życie, za piękną pracę, za to zaangażowanie i za tą miłość, która emanuje od Was, bo przecież tak naprawdę to w życiu najważniejsza jest miłość. I myślę, że gdyby nie to, że właśnie, tak jak powiedziałam na początku, kochacie i Pana Boga, i Polskę, i swoich bliźnich to nie byłoby dzisiaj tej uroczystości, to wszystko wypływa właśnie z tego faktu, że macie dobre, otwarte, kochające serca.

Dołączam się do tych wszystkich pięknych słów, które dzisiaj padły i pragnę Państwu przekazać coś co jest też takim wyznacznikiem i chlubą naszego Podkarpacia, a mianowicie lampę Łukasiewicza, którym też się chlubimy, i który jest niezwykle postacią. Ten pierwowzór lampy naftowej pragnę przekazać jako symbol tego, że również Wy macie to światło w sobie, które Łukasiewicz tak zewnętrznie odkrył z ropy naftowej i aby zawsze to światło było w Was, aby Was to światło dalej prowadziło przez piękne, owocne, dalsze lata życia. Wszystkiego co najlepsze. Gratuluję.

Wicewojewoda Podkarpacki Pani Lucyna Podhalec poinformowała: Czcigodny Księżę Prałacie, Szanowna Pani Harcmistrz, od dzisiaj Honorowi Sanoczanie, w imieniu Pani Wojewody Podkarpackiej Ewy Leniart chciałbym odczytać krótkie gratulacje dla Państwa: *„Proszę przyjąć moje serdeczne gratulacje z okazji otrzymania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka. Tytuł ten stanowi wyraz szacunku i uznania dla Państwa wiedzy doświadczenia oraz zasług dla Sanoka. Państwa życie przepełnione jest zaszczytną, jednocześnie niezwykle wymagającą służbą, dlatego tym listem pragnę wyrazić swoje uznanie i gratulacje. Cieszę się, że zostaliście Państwo obdarzeni zaufaniem, teraz przynależycie jeszcze mocniej do podkarpackiej społeczności i sanockiej wspólnoty. Życzę Państwu dalszych sukcesów podczas sprawowania obowiązków, zdrowia, pomyślności zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym i duchowym. Życzę aby każde w podejmowanych przez Państwo działań na rzecz obywateli kończyło się powodzeniem i przynosiło wiele osobistych satysfakcji. Z poważaniem Ewa Leniart Wojewoda Podkarpacki”*.

Tylko dopowiem, że dzięki Państwu, właśnie takim obywatelom, takiemu Księdzu Prałatowi, i takiej Pani Harcmistrz, Polska żyje w Was, bo to się tak właśnie dzieje, Państwo przekazujecie swoją wiedzę, swoją dobroć, swoją radość, ale też wychowujecie i duchowo, i historycznie i też społecznie obywatelstwo. I w 100 lecie Niepodległości Polskiej takim właśnie ludziom należy się wielki honor i szacunek. I też dziękuję samorządowi sanockiemu, Panu Burmistrzowi, Panu Przewodniczącemu, że właśnie doceniają Państwa dorobek, to naprawdę jest wielkie uznanie. I gratuluję przepięknej uroczystości.

Starosta Sanocki Pan Roman Konieczny poinformował:

Wielebny ksiądz prałat dr Andrzej Skiba, Honorowy Obywatel Wolnego Królewskiego Miasta Sanoka, w imieniu mieszkańców i władz Powiatu Sanockiego serdecznie gratulujemy otrzymania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka. W tym roku mija 20 lat posługi kapłańskiej Księdza Prałata w Sanoku, posługi wyjątkowo bogatej w wyzwania społeczne i duchowe. Dzięki otwartości Księdza Prałata na wszelkie propozycje współpracy mieliśmy przyjemność wspólnie organizować wystawy historyczne, imprezy charytatywne, czy akcje upamiętniające tradycje kultury Powiatu. Dziękując za wszystkie lata współdziałania i przywództwa duchowego życzymy łask Bożych na dalszej drodze życiowej.

Szanowana Pani Krystyna Chowaniec, Honorowa Obywatelka Wolnego Królewskiego Miasta Sanoka, w imieniu mieszkańców i władz Powiatu Sanockiego serdecznie gratulujemy otrzymania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka. Dzięki Pani wiedzy i zaangażowaniu udało się przypomnieć i zachować pamięć walczących na przestrzeni wieku o niepodległość. Jest Pani nie tylko strażnikiem pamięci opiekującym się kombatantami, historycznymi wpisami, ale przede wszystkim wyjątkowym wychowawcą. Pani osobisty przykład pociągnął za sobą ogromną grupę ludzi młodych, którzy nie tylko stali się uczestnikami patriotycznych działań, ale niektórzy z nich są już wychowawcami kolejnych pokoleń. Dla kilku pokoleń sanockich harcerzy jest Pani wzorem drużyny instruktorki. Dziękując Pani za dotychczasową pracę na rzecz lokalnej społeczności życzymy dalszych sukcesów i powodzenia w życiu osobistym.

Ksiądz Prałat Feliks Kwaśny, Honorowy Obywatel Miasta Sanoka poinformował: Ta uroczystość, która dzisiaj tu jest urządzona nie może być bez głosu mojego, w imieniu Pana dr Kułakowskiego, bo tych dwoje Ksiądz dr Prałat Andrzej i Pani Krystyna dołącza do naszego grona i teraz żyjących nas w Sanoku jest pięć osób, Honorowych Obywateli Miasta Sanoka, a wszystkich żyjących jest siedem, bo prof. Kiryk w Krakowie i Pani Dzikowska, i Pani Danuta Przystasz, o której zapomniałem. Chciałem moi Drodzy złożyć Wam życzenia serdeczne, że jesteście wybrani i docenieni. Tak nawiasem mówiąc, Ksiądz Prałat, jak mówił, że rozmawiał z Panią Krystyną i myślał jak to dobrze byłoby, żeby ona była Honorowym Obywatelom Miasta Sanoka, ale ja myślałem nieraz dlaczego jeszcze ksiądz prałat Andrzej Skiba nie jest. Tyle miał pracy w Sanoku, 20 lat w Sanoku, wprowadzałem go na urząd proboszcza w Sanoku, dlatego cieszę się ogromnie, może wyrazicielem będę i Pana doktora, Pana Szubera, którego tutaj nie ma, i tych żyjących Honorowych Obywateli Miasta Sanoka, że dalej Wy będziecie tą historię Sanoka pisać. Ta historia Sanoka jest wspaniała, jest piękna, dlatego podejmijcie, a ksiądz prałat Andrzej potrafi to zrobić, żeby ta historia nie umarła, ale żeby ona się rozwijała. Więc życzę Wam, żebyście byli sprawcami jeszcze wielu takich uroczystości, jak z Panem Burmistrzem tutaj, które są dzisiaj naszym udziałem, żebyście dalej tą historię pisali. Niech więc Wasze wysiłki, Pani Krystyno, i księżę Andrzeju, dalej pracujcie tak pamiętając o Sanoku. Zawsze pytałem się czy Pana Burmistrza co w Sanoku, Pana Starosty, Wicestarosty, co w Sanoku, co jeszcze będziecie robić, jakie ulice jeszcze trzeba zrobić, nie było to dla mnie obojętne, ponieważ utożsamiam się z Sanokiem, bo ponad 40 lat jestem w Sanoku, więc można powiedzieć, że jestem sanoczaninem. Niech więc Wasza praca będzie się dalej rozwijała i żebyście byli w tej historii zapisani dużymi zgłoskami. Szczęść Wam Boże na dalszą pracę.

Wójt Gminy Sanok Pani Anna Hałas poinformowała: Szanowni Honorowi Obywatele, zaproszeni Goście, Posłowie, Pani Marszałek, Pani Wojewodo, Panie Burmistrzu, bardzo się cieszę, że mogą wziąć udział dzisiaj w tej wspaniałej uroczystości. Przede wszystkim chciałam pogratulować Honorowym Obywatelom, ale szczególnie chciałam Wam podziękować za to, że jesteście, za to co robicie. Księdzu Prałatowi

jako mieszkanka miasta Sanoka za to, że jest i, że tak wiele robi tutaj dla tego miasta. Krysiu tobie, bo znamy się wiele lat, pracowaliśmy wspólnie w Kuratorium, również bardzo serdecznie dziękuję za to co robisz dla miasta Sanoka i dla całego powiatu, robisz bardzo wiele, uświetniasz wszystkie uroczystości zarówno w mieście, jak i u nas w Gminie, wiem, że zawsze mogę na Ciebie liczyć prosząc Cię, abyś była uczestnikiem różnych uroczystości o bardzo różnym charakterze, ale najczęściej tych o charakterze patriotycznym. Naprawdę bardzo serdecznie dziękuję. I z okazji nadania Honorowego Obywatelstwa chciałam przekazać zarówno Księdzu proboszczowi, jaki tobie Krysiu, gratulacje i takie okolicznościowy grawerton.

Burmistrz Miasta Pan Tadeusz Pióro poinformował: Chciałem jeszcze jedno życzenie przekazać, bo proszono nas, od piosła Bogdana Rzońcy, który chciał tutaj być, ale nie mógł tutaj być, a także chciałem złożyć list gratulacyjny od Pani Rektor dr Elżbiety Cipory.

Ad.6.

Wpis do księgi Honorowych Obywateli Miasta Sanoka.

Wpisu do księgi Honorowych Obywateli Miasta Sanoka dokonali Radni oraz zaproszeni goście.

Ad.7.

Zamknięcie obrad.

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk zamknął LI Uroczystą Sesję Rady Miasta Sanoka.

Protokołowała:

Joanna Szylak

Sekretarz Sesji:

Lukasz Radożycki

**Przewodniczący
Rady Miasta:**

Zbigniew Daszyk